

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžf/33/2016
Identifikačné číslo spisu: 2014200027
Dátum vydania rozhodnutia: 24.08.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:2014200027.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1/ SUN4TECH 3, s.r.o., Ádorská 5400, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 46 063 391, 2/ SUN4TECH 4, s.r.o., Ádorská 5400, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 46 961 379, obidvaja právne zastúpení: Capitol Legal Group, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Kollárovo námestie č. 20, 811 06 Bratislava, IČO: 47 257 211, proti žalovanému: Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, Bajkalská 27, P.O. BOX 12, 820 07 Bratislava 27, IČO: 36 069 841, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 0024/2014/E, č. spisu: 8923-2013-BA z 28. novembra 2013, konajúc o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č.k. 14S/8/2014-130 z 28. januára 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 14S/8/2014-130 z 28. januára 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

1. Napadnutým uznesením Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie z dôvodu, že žalobu podali neoprávnené osoby, keďže osobitný zákon vylučoval žalobcov z účasti v správnom konaní. Napadnutým administratívnym rozhodnutím žalovaný rozhodol podľa § 14 ods. 11 zákona č. 250/2012 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení účinnom ku dňu vydania napadnutého administratívneho rozhodnutia (ďalej len „zákon č. 250/2012 Z.z.“) v spojení s § 26 až § 28 vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 221/2013 Z.z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v elektroenergetike v znení účinnom ku dňu vydania napadnutého administratívneho rozhodnutia (ďalej len „vyhláška č. 221/2013 Z.z.“) tak, že pre regulovaný subjekt Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. schvaľuje na obdobie od 01.01.2014 do 31.12.2014 tarify za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny, ako aj podmienky ich uplatnenia.

2. Krajský súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že jednou z podmienok postupu podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je, že žalobou napadnutým rozhodnutím a postupom správneho orgánu došlo k ukráteniu na právach tej fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá tento návrh podáva. Ďalšou podmienkou preskúmania rozhodnutia správneho orgánu na základe žaloby je to, že musí ísť o právoplatné rozhodnutie správneho orgánu a o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú nadobudlo právoplatnosť (§ 247 ods. 2 O.s.p.), ako aj podmienka, že žalobca bol účastníkom správneho konania, v ktorom bol rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátený na svojich právach (§ 250 ods. 2 prvá veta O.s.p.). Vychádzajúc z vyššie uvedených zákonných ustanovení krajský súd uviedol, že žalobcovia nespĺňajú požiadavku § 250 ods. 2 O.s.p. na to, aby mohli byť žalobcami v konaní, keďže neboli účastníkom z predmetného správneho konania vo veci návrhu ceny za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny na rok 2014. Ako to vyplýva z obsahu spisu, návrh podával podľa § 14 ods. 1 zákona č. 250/2012 Z.z. regulovaný subjekt - Stredoslovenská energetika - distribúcia, a.s. Žilina. Ustanovenie § 14 ods. 3 zákona č. 250/2012 Z.z. ustanovuje výslovne, kto je účastníkom predmetného konania. V zmysle predmetného ustanovenia je účastníkom cenového konania regulovaný subjekt, ktorý predložil návrh ceny. Uvedené ustanovenie a ani iné ustanovenia zákona č. 250/2012 iný okruh možných účastníkov konania okrem regulovaného subjektu neuvádza, a preto nie je možné rozšíriť okruh účastníkov nad tento rámec podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) (§ 14).

II.

3. Včas podaným odvolaním sa žalobcovia domáhali, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa tak, že ho zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. V podanom odvolaní žalobcovia namietali, že im nebolo doručené vyjadrenie žalovaného, na ktoré súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí odkázal. O existencii tohto rozhodnutia sa dozvedeli až po doručení uznesenia o zastavení konania. Sú toho názoru, že krajský súd svojim postupom im znemožnil oboznámiť sa s argumentáciou žalovaného a týmto konaním im odňal možnosť konať pred súdom. Zároveň poukázali na judikatúru Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR, ktoré vo svojej podstate riešia princíp kontradiktórnosti a rovnosti zbraní.

4. K nevyčerpaniu riadnych opravných prostriedkov ako dôvodu zastavenia konania v správnom konaní namietali, že krajský súd sa v uznesení nevyrovnal so zásadnými a relevantnými aspektmi ich argumentácie ohľadne nepriznania postavenia účastníkov správneho konania. Súd iba zjednodušene skonštatoval potrebu uplatnenia lex specialis, nevyrovnal sa však s požiadavkou na širší výklad pojmu účastníka správneho konania vzhľadom na preukázanie, že rozhodnutím žalovaného sa zasiahlo do ich práv, právom chránených záujmov a povinností - uložila sa im povinnosť platiť platbu za prístup do distribučnej sústavy bez ohľadu na existenciu tomu zodpovedajúceho záväzkového vzťahu. K pojmu účastník konania poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5SŽp/21/2012, 5SŽo/123/2010. Výklad príslušných zákonných ustanovení súdom prvého stupňa, ktorým im bolo odňaté postavenie účastníka konania, považujú za neústavný, vedúci k protiústavnému odňatiu možnosti konať pred súdom a odmietnutiu súdnej ochrany. Zároveň namietali pochybenie krajského súdu v tom, že nepreskúmal rozhodnutie žalovaného ex offio z hľadiska, či sa nejedná o paakt a rovnako z hľadiska, či sa týka základných práv žalobcov (ako ústavného limitu prípustnosti súdneho prieskumu). Zdôraznili základný argument, že pri vydaní napadnutého rozhodnutia došlo zo strany žalovaného k prekročeniu právomoci vo vzťahu k žalobcom pre neexistenciu záväzkovoprávneho vzťahu medzi regulovaným subjektom a subjektom, ktorému sa príslušné tovary a služby v sieťových odvetviach poskytujú. K prekročeniu právomoci by preto mal súd prihliadať ex offio (bez ohľadu na to, či žalobcovia boli alebo neboli účastníkmi cenového konania) keďže znamená vydanie nulitého rozhodnutia resp. jeho časti. V danom prípade žalobcovia namietali takisto zásah do svojich základných práv a preto by im súd nemal odmietnuť spravodlivosť, hoci by procesne dospel k záveru, že neboli účastníkmi správneho konania. Vzhľadom na tieto nedostatky považujú rozhodnutie krajského súdu za nedostatočne odôvodnené (§ 157 ods. 2 O.s.p.).

5. Podaním označeným ako Doplnenie argumentácie k odvolaniu žalobcov voči uzneseniu Krajského súdu Trnave č.k. 14S/8/2014-130 z 28. januára 2016, žalobcovia považovali za dôvodné doplniť súdu

informáciu o výsledku konania pred Ústavným súdom SR vo veci návrhu poslancov NR SR na vyslovenie nesúlady ustanovení § 26 ods. 23, 24, 25 a 26, a § 29 ods. 13 vyhlášky ÚRSO č. 221/203 Z. z. s Ústavou SR. Ústavný súd SR vydal 22.6.2016 nález sp.zn. PL. ÚS 17/2014 publikovaný v Zbierke zákonov pod č. 220/2016, v ktorom rozhodol, že ustanovenie § 26 ods. 23 vyhlášky ÚRSO č. 221/2013 v časti „a to aj v prípade, ak takýto výrobca elektriny nemá s prevádzkovateľom regionálnej distribučnej sústavy uzatvorenú zmluvu o pripojení alebo zmluvu o prístupe do distribučnej sústavy a distribúcii elektriny“ nie je v súlade s čl. 13 ods. 1 písm. a/ v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a čl. 123 Ústavy Slovenskej republiky a v spojení s čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

III.

6. Žalovaný vo svojom vyjadrení doručenom Krajskému súdu v Trnave 21.03.2016 žiadal napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť, pričom za zásadnú skutočnosť považoval že v zmysle záverov rozsudku NS SR sp.zn. 2Cdo 205/2009 je zrejmé, že krajský súd sa primerane zaoberal skúmaním vecnej aktívnej legitímácie a následne správne vyhodnotil procesné postavenie žalobcov v správnom konaní aj v súdnom konaní.

7. Zotrval na svojom závere, že žalobcom nesvedčí aktívna legitímácia, keďže nikdy neboli a ani nemali byť účastníkmi správneho konania, ipso facto nemôžu byť účastníkmi konania o preskúmaní zákonnosti predmetného rozhodnutia. Žalovaný uviedol, že ide o rozhodnutie, ktoré vydal úrad pre regulovaný subjekt, a to na základe návrhu ceny za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny na rok 2014. Napadnuté rozhodnutie vydané v cenovom konaní je prejavom vôle regulovaného subjektu, ktorý predložil návrh ceny. Regulovaný subjekt musí splniť zákonom ustanovené podmienky, aby mohol úrad vydať rozhodnutie, ktorým mu cenu schváli alebo mu v prípade začatia konania z podnetu úradu cenu určí.

8. Žalovaný ďalej dôvodil, že platbu za prístup do distribučnej sústavy sú povinní od roku 2014 podľa vyhlášky č. 221/2013 Z.z. uhrádzať okrem iných doteraz platiacich užívateľov sústavy aj výrobcovia elektriny. Ide o platbu za rezervovanú kapacitu v distribučnej sústave, ktorá je k dispozícii všetkým užívateľom sústavy vrátane výrobcov elektriny. Výrobcovia elektriny pripojení do distribučnej sústavy uhrádzajú platbu za prístup do distribučnej sústavy vo výške 30 % z ceny dvanásťmesačnej rezervovanej kapacity (podiel na úhrade fixných nákladov za prevádzku distribučnej sústavy). Platba závisí od hodnoty maximálnej rezervovanej kapacity dojedanej zmluve o pripojení zariadenia na výrobu elektriny do distribučnej sústavy alebo od hodnoty výšky celkového inštalovaného výkonu zariadenia na výrobu elektriny. Žalovaný je toho názoru, že všetci užívatelia sústavy sa majú podieľať na nákladoch spojených s jej prevádzkou. To, že sústavu využívajú žalobcovia ako aj ostatní do sústavy pripojení výrobcovia elektriny, preukazuje skutočnosť, že sú pripojení do sústavy a zároveň do nej odovzdávajú vyrobenú elektrinu. Takýto postup by nebol možný bez poskytnutého prístupu do sústavy (rezervovanej kapacity) zo strany prevádzkovateľa sústavy. Sústava musí byť vždy technicky pripravená odobrať vyrobenú elektrinu zo zariadenia na výrobu elektriny, pričom doteraz za túto službu výrobcovia elektriny neplatili.

IV.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach podaného odvolania, ako aj konanie predchádzajúce jeho vydaniu, odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ustanovenia § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia

účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok.

11. Podľa § 247 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

12. Podľa § 250 ods. 1 O.s.p. účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

13. Podľa § 250 ods. 2 O.s.p. žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

14. Podľa § 250 ods. 4 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

15. Podľa § 250b ods. 1 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

16. Podľa § 250b ods. 2 O.s.p. ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správne orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku, správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu upovedomí.

17. Podľa § 14 ods. 3 zákona č. 250/2012 Z.z. účastníkom cenového konania je regulovaný subjekt, ktorý predložil návrh ceny. Ak sa začalo cenové konanie na podnet úradu, je účastníkom konania regulovaný subjekt, ktorého má úrad v úmysle cenovo regulovať.

18. Z pripojeného spisového materiálu odvolací súd zistil, že Úrad pre reguláciu sieťových odvetví vydal 28.11.2013 rozhodnutie č. 0024/2014/E, ktorým pre regulovaný subjekt Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., schválil na obdobie od 01.01.2014 do 31.12.2014 tarify (bližšie špecifikované v napadnutom rozhodnutí žalovaného) za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny a podmienky jej uplatnenia. Žalovaný v predmetnom cenovom konaní konal ako s účastníkom konania s prevádzkovateľom distribučnej sústavy, regulovaným subjektom - spoločnosťou Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. S jednotlivými účastníkmi trhu s elektrinou pripojenými do distribučnej sústavy prevádzkovateľa Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., žalovaný nekonal ako s účastníkmi cenového konania. Žalobcovia, ako účastníci trhu s elektrinou pripojení do distribučnej sústavy prevádzkovateľa Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., podali žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného. Žalobcovia sa domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu vydaného v prvom stupni, voči ktorému je prípustné podanie riadneho opravného prostriedku v lehote 40 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia. Keďže však žalobcovia neboli účastníkmi správneho konania, pretože návrh ceny nepodali žalobcovia, ale regulovaný subjekt, právo podať odvolanie patrilo regulovanému subjektu a nie žalobcom. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov.

19. Predmetom odvolacieho konania je v zásade vyriešenie otázky okruhu účastníkov predmetného správneho konania. Z tohto záveru je možné následne vyvodit' i vyriešenie otázky okruhu oprávnených

osôb, ktoré majú právo podať žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia vydaného (druhostupňovým) správnym orgánom a následne posúdiť správnosť záveru krajského súdu, keď konanie zastavil z dôvodu, že žaloba bola podaná neoprávnenými osobami bez aktívnej legitímácie a z dôvodu, že sa domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia vydaného správnym orgánom prvého stupňa.

20. Žalobcovia navyše v podanom odvolaní namietali nedostatočné odôvodnenie uznesenia krajského súdu o zastavení konania ako aj tú skutočnosť, že rozhodnutie žalovaného žiadali doručiť, nakoľko majú za to, že sú v postavení účastníkov konania (podľa § 250b ods. 2 O.s.p.).

21. Najvyšší súd v danej veci dospel k záveru, že zákonodarca špeciálne v zákone č. 250/2012 Z.z. upravil status účastníctva v konaní o cenovej regulácii, ako aj podmienky na vydanie cenového rozhodnutia, ktorého doručenia sa žalobcovia domáhali. V zmysle účastníctva upraveného v § 14 zákona č. 250/2012 Z.z. (ods. 3), je účastníkom cenového konania regulovaný subjekt, ktorý predložil návrh ceny, teda Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., pričom zákonodarca v § 14 ods. 3 účastníctvo inému subjektu ako regulovanému subjektu v konaní o cenovej regulácii nepriznáva. Z tohto dôvodu nie je možné rozšíriť zákonnú úpravu účastníctva v konaní o cenovej regulácii podľa § 14 zákona č. 250/2012 Z.z. nad rámec zákona o cenovej regulácii, keďže v tomto prípade ide o prípad stanovenia okruhu účastníkov správneho konania priamo zo zákona.

22. Zákon o správnom konaní je všeobecnou normou verejného práva, ktorá v § 14 upravuje status účastníka správneho konania. Tento všeobecný predpis verejného práva o účastníctve v konaní, je možno aplikovať iba v prípade, ak v osobitných právnych predpisoch nie je status účastníctva pre určitý druh správneho konania špeciálne zákonodarcom upravený. Pri opačnom výklade by sa negoval účinok špeciálneho právneho predpisu, ktorým je zákon č. 250/2012 Z.z. a ktorý má prioritu a prednosť pred úpravou všeobecnou, ktorá sa použije iba v prípade, ak špeciálny - osobitný zákon takúto úpravu nemá. Pri ponímaní a výklade účastníctva tak, ako uviedli žalobcovia, by potom v konečnom dôsledku nebolo potrebné osobitne upravovať okruh účastníkov konkrétneho správneho konania (v osobitnom predpise), pretože existuje všeobecný predpis, ktorý účastníctvo upravuje, ktorým je zákon o správnom konaní (správny poriadok) a poprel by sa akýkoľvek špeciálny - osobitný účinok právnej úpravy.

23. Najvyšší súd dospel k záveru, že ak osobitný zákon č. 250/2012 Z.z. stanovuje okruh účastníkov konania o cenovej regulácii zo zákona, inak povedané aj, že vylučoval žalobcov z účastníctva v konaní o cenovej regulácii podľa § 14 zákona č. 250/2012 Z.z., tak žalobcovia nenaplnili zákonnú požiadavku § 250 ods. 2 O.s.p. na to, aby mohli byť žalobcami v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, keď nepreukázali, že mali byť účastníkmi správneho konania a že v dôsledku pochybenia správneho orgánu sa s nimi nekonalo a cenové rozhodnutie sa im nedoručovalo.

24. Najvyšší súd dáva do pozornosti dôvodovú správu k zákonu č. 250/2012 Z.z. zo dňa 01.06.2012, v ktorej sa k § 14 ods. 3 zákona č. 250/2012 Z.z. uvádza: Podľa doterajšej úpravy účastníkom cenového konania boli regulovaný subjekt a ministerstvo. Nová úprava cenového konania považuje za účastníka cenového konania už len regulovaný subjekt. Dôvodom je transpozícia Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES a Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/73/ES ohľadom zabezpečenia nezávislosti úradu pri vydávaní rozhodnutí od akéhokoľvek politického subjektu. Ustanovenie odseku 3 je špeciálnym ustanovením vo vzťahu k § 14 správneho poriadku. Toto ustanovenie vymedzuje účastníka konania v porovnaní so správnym poriadkom užšie. V zmysle navrhovaného ustanovenia je teda účastníkom konania na úrade iba ten subjekt, ktorý podal návrh na začatie konania alebo ten subjekt, ktorého má úrad v úmysle z úradnej moci regulovať. Cieľom takéhoto užšieho vymedzenia účastníka konania v porovnaní so správnym poriadkom je zabrániť, aby v konkrétnom konaní na úrade bolo vydané rozhodnutie v súlade so zásadami správneho poriadku, najmä so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania a aby sa zabránilo veľkému počtu účastníkov konania. Ak by úrad v zákone nešpecifikoval a nezúžil pojem účastníka konania pre účely regulácie v porovnaní s účastníkom konania podľa správneho poriadku v samotnom konaní by takýto účastníci mohli vystupovať „pasívne“, vzhľadom na nedostatok informácií by nemohli poskytovať úradu relevantné informácie, pričom na

druhej strane úrad by musel rešpektovať všetky ich práva účastníkov konania vyplývajúce z príslušných ustanovení správneho poriadku. Mohlo by sa stať, že regulovanému subjektu by nebola schválená alebo určená cena včas, čo by v konečnom dôsledku mohlo mať negatívny vplyv na veľký počet občanov Slovenskej republiky ako odberateľov tovarov.

25. Povinnosťou súdu je postupovať nielen v súlade so znením jednotlivých právnych predpisov, ale taktiež dôsledne sledovať účel zákonov a taktiež postupovať v súlade so všeobecnými zásadami vzťahujúcimi sa na konkrétne konanie. Bolo by nesporné v rozpore s účelom citovaných ustanovení zákona č. 250/2012 Z.z., ako aj v rozpore so zásadou hospodárnosti správneho konania, ak by sa najvyšší súd stotožnil s argumentmi žalobcov a priznal im postavenie účastníkov cenového konania, čo by im zároveň priznávalo aktívnu legitimáciu na podanie predmetnej žaloby.

26. K ďalšej námietke žalobcov, že krajský súd sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami uvedenými v žalobe odvolací súd konštatuje, že súd sa primárne zaoberá procesnou stránkou podanej žaloby, teda tým, či žaloba spĺňa podstatné náležitosti žaloby, ako je aktívna legitimácia žalobcov, miestna a vecná príslušnosť, či bola žaloba podaná včas a iné aspekty ustanovené v O.s.p. Ak súd vyhodnotil, že žalobcovia po procesnej stránke nie sú aktívne legítimovanými osobami oprávnenými na podanie žaloby, tým pádom nemôžu byť subjektmi oprávnenými ani na doručenie predmetného správneho rozhodnutia žalovaného. Súd sa za tejto procesnej situácie už nezaobrá hmotnou stránkou podanej žaloby a z procesného hľadiska konanie zastaví podľa § 250d ods. 3 O.s.p.

27. Na základe vyššie uvedeného, v súlade s citovanou dôvodovou správou k zákonu č. 250/2012 Z.z. dospel najvyšší súd k záveru, že žalobcom nemožno priznať postavenie účastníka cenového konania, a teda žalobcovia nie sú aktívne legítimovaní na podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia žalovaného. Odvolací súd teda rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil. Uvedený záver podporuje v tomto smere aj ustálená judikatúra Najvyššieho súdu SR napr. rozhodnutia NS SR sp.zn. 4Sžf/47/2015 z 05.04.2016, 4Sžf/45/2015 zo 07.03.2017, 2Sžf/19/2015 z 22.03.2017.

28. Obsah vyjadrenia žalovaného, ktorého nedoručenie namietali žalobcovia, neobsahoval žiadne skutočnosti a vôbec nie dôkazy ktoré by mali zásadný význam pre rozhodnutie krajského súdu vo veci, kde bolo skončené konanie procesným rozhodnutím po skonštatovaní nespĺňania základných procesných podmienok pre ďalšie vedenie konania a meritórne prejednanie veci.

29. Pokiaľ sa žalobcovia domáhali priznania postavenia účastníka konania o súdnom prieskume rozhodnutia a konania, v ktorom bolo vydané napadnuté cenové rozhodnutie s poukazom na skutočnosť, že vydané rozhodnutie je v časti, ktorá sa ich týka paaktom, lebo ním boli žalobcom uložené platobné povinnosti bez toho, aby boli účastníkom konania, najvyšší súd uvádza nasledovné. Je nepochybne povinnosťou súdu v správnom súdnictve bez ohľadu na rozsah žalobných dôvodov skúmať, či rozhodnutie bolo vydané oprávneným správnym orgánom (t.j. či sa nejedná o paakt), s čím výslovne korešponduje ustanovenia § 250j ods. 3 veta druhá a tretia O.s.p. Vzhľadom na skutočnosť, že takéto rozhodovanie je vydané v rámci rozhodovania o merite veci (vo veci samej) logicky prichádza do úvahy až vtedy, keď je splnená podmienka preukázania vecnej aktívnej legitimácie, v danom prípade že žalobca bol resp. mal byť účastníkom správneho konania, v ktorom bol tvrdený paakt vydaný. Vzhľadom na vyššie uvedený záver, že žalobcovia nepreukázali, že sú procesne aktívne legítimovaní na podanie žaloby (vzhľadom na to, že mali byť účastníkmi príslušného správneho konania), meritórne rozhodovanie súdu v správnom súdnictve (ani s poukazom na opakovane deklarovaný princíp a požiadavku právnej istoty) neprichádza do úvahy. V opačnom prípade by súd v správnom súdnictve zrušoval tvrdený paakt bez návrhu oprávnenej osoby, v rozpore s dispozičnou zásadou, ako s jednou zo základných zásad procesnej úpravy. Na tomto závere nič nemení ani preukázaná skutočnosť, že neskorším nálezom ústavného súdu bolo zrušené ustanovenie §26 ods. 23 vyhl. 221/2013 Z.z. v časti, ktorá zakotvovala právo prevádzkovateľa regionálnej distribučnej sústavy na platbu za prístup do distribučnej sústavy aj v prípade výrobcov elektrickej energie, ktorí nemajú s prevádzkovateľom distribučnej sústavy uzatvorenú zmluvu o pripojení alebo zmluvu o prístupe do distribučnej sústavy a

distribúciu elektriny.

30. Na záver najvyšší súd zdôrazňuje, že ustanovenie § 250 ods. 2 O.s.p. síce prelamuje úpravu obsiahnutú v § 247 a § 250 ods. 2 O.s.p. v tom, že priznáva procesné právo podať žalobu aj tomu, komu administratívne rozhodnutie nebolo doručené, avšak až po splnení zákonom stanovených podmienok, a vo svojej podstate pripúšťa citované ustanovenie i podanie žaloby aj proti neprávoplatnému (prvostupňovému) rozhodnutiu. a to, v záujme dôslednej ochrany práv fyzických i právnických osôb. Predmetné predpoklady v danom prípade z vyššie uvedených dôvodov neboli naplnené, a navyše je preukázané, že žalobcovia podali v predmetnej veci aj odvolanie.

31. Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

32. Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

33. O náhrade trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p. s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p., tak, že žalobcom, ktorí nemali v odvolacom konaní úspech, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

34. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.